

el PERDÓ perdonar els altres

La convivència genera friccions que sovint deixen ferida. La resposta més natural potser és el ressentiment, però la resposta que ens ensenya Jesús és el perdó.

El perdó és humilitat: només si em reconec a mi mateix com a feble i pecador puc arribar a reconèixer la feblesa de l'altre, a comprendre'l i a desitjar estimar-lo malgrat totes les seves faltes. Cal tenir consciència de la pròpia culpa davant Déu, i consciència del perdó de Déu. Si sé que Déu em perdona, com puc jo deixar de perdonar?

El perdó és una actitud de fe. És renunciar als camins del mal, a l'agressivitat, a la violència; és renunciar a judicar els altres, és no posar-nos en el lloc de Déu i confiar plenament en els seus camins d'amor.

El perdó és el triomf de l'amor: al demanar-nos que perdonem els altres, Jesús ens està revelant la veritable essència de Déu i el camí per a la nostra salvació. Jesús ens ensenya que Déu estima de veritat, i no pot fer altra cosa que estimar. Qui estima no odia, no insulta, no ofèn, no ataca, no desitja mal als altres. Així és el Déu que ens mostra Jesús, aquest és el Pare.

Per tant, el perdó és alegria: si som capaços de viure humils, amb fe i amor pels altres, i des d'aquesta actitud som capaços de perdonar qui ens ha ofès, aleshores podrem experimentar l'alegria veritable. *«Sigueu bondadosos i afectuosos els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist.»* (Ef 4,32)

la campana avisa

Havent consultat el metge epidemiòleg de l'hospital de Vic, responsable de la comarca, i consultats alguns membres del Consell, **la parròquia suprimeix de moment tot tipus de reunions i trobades** (càritas, vespres, consell, catequesi, cristians anònims...), per tant **també les misses fins a nou avís**. Com diuen els responsables sanitaris ser rigorosos amb la salut passa per davant de tot, especialment on s'hi aplega gent gran. Els cristians hi hem de col·laborar de veritat. Aquests dies la pregària l'haurem de fer a casa.